

Arrest

nr. 203 999 van 18 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 27 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Hajk en verhuisde kort na uw geboorte naar de stad Dessie. U woonde uw hele leven in Dessie, afgezien van de twee jaar dat u klinische geneeskunde studeerde aan de universiteit in Mekele in 2003 en 2004. U huwde in 2003 ook met uw echtgenoot G.W.G., maar scheidde van hem in 2005. In dat jaar verbleef u ook acht maanden in Rama waar u in een ziekenhuis werkte, waarna u zich terug in Dessie vestigde. U studeerde vervolgens nog vier jaar geneeskunde aan de Alkan Universiteit in Dessie. U heeft één kind, K.G.. Uw zoon verblijft bij uw moeder in Dessie.

In april 2015, tijdens de electorale spanningen die voorafgingen aan de verkiezingen, werd u opgepakt door de politie. U weet niet om welke redenen u werd opgepakt. Na uw vrijlating besloot u zich politiek te engageren. Sinds 24 mei 2015, de dag van de verkiezingen, bent u lid van de Ethiopian Democratic Party (EDP). U deed onder meer aan ledenwerving, zat vergaderingen voor en werkte een tijdje als penningmeester voor de partij.

U reisde op 19 september 2016 samen met uw moeder vanuit Ethiopië naar België om de diploma-uitreiking van uw broer bij te wonen. U bent België binnen gekomen op 21 september 2016 en vroeg op 3 november asiel aan.

U verbleef ongeveer één maand in België. Een drietal dagen voor u zou terugkeren naar Ethiopië, ontving u een mail van uw broer B. waarin geschreven stond dat u gezocht werd door de politie. U nam contact op met uw broer en hij vertelde u dat de rechtbank een arrestatiebevel voor u uitleverde. Na uw vertrek uit de regio werd uw broer B. éénmaal opgeroepen door de politie voor ondervraging. Hij heeft angst omdat hij denkt overal gevolgd en gemonitord te worden door de Ethiopische overheid.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer tijdens uw gehoor op het CGVS: uw identiteitskaart, uw lidkaart van de EDP, een bewijs van betaling van uw lidgeld aan de EDP, uw geboorteakte, uw doopakte, een arrestatiebevel van de rechtbank, drie schooldiploma's, drie documenten met schoolresultaten, uw licentie als verpleegster, documenten i.v.m. uw tewerkstelling in het Bati Ziekenhuis en het ziekenhuis van Dessie en een verzendingsbewijs. Uw sociaal assistente stuurde op 9 oktober 2017 nog een brief op van de EDP i.v.m. uw werkzaamheden voor de partij.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst kunnen er vragen gesteld worden bij uw politiek engagement. U verklaart dat u in april 2015, in de aanloop van de verkiezingen van 24 mei, werd opgepakt omdat u het samenscholingsverbod niet respecteerde (CGVS, p. 16). U was op dat moment geen lid of sympathisant van enige partij (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe het komt dat u zich plots politiek ging engageren, stelt u dat u zich na uw arrestatie en opsluiting van drie dagen emotioneel voelde en lid werd bij de EDP (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe dit precies gegaan is, stelt u dat u tijdens hun campagne vertrouwd raakte met hun programma en dat u vervolgens lid werd (CGVS, p. 8). Gevraagd waarom u precies voor de EDP koos en niet voor één van de andere oppositiepartijen, stelt u dat het kantoor van de EDP vlakbij uw huis is. Dit is evenwel een merkwaardige reden om voor deze en geen andere partij te kiezen.

Gevraagd naar andere redenen, geeft u aan dat u volledig overtuigd bent van de plannen van de partij. Vervolgens gevraagd om de belangrijkste agendapunten van de EDP te geven, stelt u dat één van hun punten de eenheid van het land is en tegen de etnische verdeling van het land (CGVS, p. 8). Gevraagd naar andere agendapunten, geeft u aan dat de EDP wilt dat alle oppositiepartijen de mogelijkheid hebben om deel te nemen aan een democratisch bestuur (CGVS, p. 8). Opmerkelijk is dan ook dat u niet in staat bent enige andere oppositiepartijen bij naam te noemen. Hiernaar gevraagd geeft u vaagweg aan dat er veel oppositiepartijen zijn. Gevraagd welke, moet u evenwel toegeven dat u ze vergeten bent. Er wordt u vervolgens de tijd gegeven hierover na te denken, maar u slaagt er niet in één andere oppositiepartij te noemen (CGVS, p. 8). Gevraagd welke partijen werden uitgesloten van deelname aan de verkiezingen in 2015, moet u het antwoord wederom schuldig blijven (CGVS, p. 8). Van een actief oppositielid mag verwacht worden dat ze enigszins thuis is in het politieke landschap van Ethiopië en dus in staat is andere oppositiepartijen te noemen, in het bijzonder gezien u beleidsdeelname van de verschillende oppositiepartijen vernoemt als vooraanstaand agendapunt van de EDP. Dat u hier niet in slaagt ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van uw politiek engagement voor de EDP.

Later in het gehoor vermeldt u tevens dat Merera Gudina werd opgepakt ondanks het feit dat hij de leider is van een legale oppositiepartij. Gevraagd van welke partij Merera Gudina leider is, noemt u Oromiya. Gevraagd of dit de correcte naam van de partij is, stelt u bevestigend dat de partij Oromiya heet (CGVS, p. 14).

In werkelijkheid is Gudina de voorzitter van het Oromo Federalist Congress (OFC). Dat u er niet in slaagt de correcte benaming van deze oppositiepartij te noemen, is opmerkelijk. Opnieuw doet deze vaststelling sterk twijfelen aan uw politiek engagement.

Gevraagd naar het standpunt van de EDP ten opzichte van de laatste verkiezingen in 2015, verklaart u correct dat het EDP deelnam aan de verkiezingen maar geen zetels in de wacht kon slepen (CGVS, p. 9). Gevraagd wat volgens uw partij de problemen waren met de verkiezingen, antwoordt u naast de kwestie dat er altijd een klacht is van de andere partijen (CGVS, p. 9). Nadat de vraag een tweede maal gesteld werd, geeft u aan dat de verkiezingen niet eerlijk gehouden werden (CGVS, p. 9). Hierop doorgegaan, geeft u aan dat er een oneerlijk systeem gehanteerd werd (CGVS, p. 10). U zwijgt echter over de redenen die door de EDP werden aangegeven op de site 'Africa News and Analysis' als verklaring waarom ze de resultaten van de verkiezingen niet aanvaardden, namelijk dat kandidaten lastig gevallen werden, ontslagen werden, omgekocht werden en dat er in de week voorafgaand aan de verkiezingen zware censuur was in de media. Op de dag zelf werden posters van de Ethiopian People's Revolutionary Democratic Front (EPRDF) uitgehangen in de stemlokalen, er waren militairen aanwezig en de stemboxen werden opgevuld nog voor het stemmen begon.

U verklaart een actief lid te zijn van de EDP en onder andere aan ledenwerving te doen. Dat u aan ledenwerving zou doen voor de EDP is ook de reden waarom u door de regering zou gevisieerd worden (CGVS, p. 14). U kan echter niet concreet toelichten hoe u aan ledenwerving doet. Gevraagd hoe u aan ledenwerving deed, geeft u aan dat u vooral jonge mensen trachtte te werven, vooral in uw werkomgeving (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd hoe u dat concreet deed, stelt u vaagweg dat u aan de mensen vertelde over de partij en het programma (CGVS, p. 14). Aangezien reeds eerder werd vastgesteld dat uw kennis over de streefdoelen van deze partij en over het politieke landschap in Ethiopië beperkt is kan dit maar weinig overtuigen. Aangespoord heel duidelijk weer te geven hoe u dit aanpakt, stelt u dat oppositiepartijen het recht niet hebben om vergaderingen te houden en dat u de mensen individueel over het programma vertelt als u daar de mogelijkheid toe heeft. Vervolgens wordt u een vierde maal gevraagd hoe u hier concreet aan begon, waar u mensen dan aansprak en hoe u dit deed. U geeft aan dat u vooral met bekenden over de partij praatte (CGVS, p. 14). Dat de vraag u vier maal gesteld dient te worden alvorens u zegt dat u in cafés ging zitten en daar over het programma en de organisatie ging praten omdat het niet mogelijk was op bijeenkomsten te houden, komt weinig doorleefd over.

Concluderend kan gesteld worden dat u slechts een summiere kennis heeft van het politieke landschap in Ethiopië, niet op de hoogte bent van de problemen die uw partij gekend heeft tijdens de verkiezingsperiode in 2015 en bovendien niet overtuigend kan uitleggen hoe u aan ledenwerving deed voor het EDP. Bovenstaande bevindingen maken dat u uw politiek engagement voor het EDP niet kan aantonen.

Gezien uw politieke activiteiten niet geloofwaardig zijn kan evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat u sinds uw vertrek uit Ethiopië gezocht wordt door de Ethiopische autoriteiten.

Uw verklaringen over het arrestatiebevel zijn evenmin overtuigend. U zegt dat dit arrestatiebevel het gevolg is van een reis naar Baherdar in hamle 2008 EK (juli/augustus 2016), waar op dat moment betogingen aan de gang waren (CGVS, p. 11 en 14). Gezien dit arrestatiebevel dateert van meskerem 2009 (september/oktober 2016), drie maanden later, u niet deelgenomen heeft aan de betogingen in Baherdar, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens deze reis met de autoriteiten in aanraking kwam als gevolg van deze betogingen en nergens in het arrestatiebevel melding wordt gemaakt van betogingen in Baherdar wordt u gevraagd of u zeker bent dat dit arrestatiebevel met deze reis te maken heeft waarop u ontwijkend antwoordt dat u toen lid was van een oppositiepartij en dat de overheid het recht heeft u te arresteren (CGVS, p. 13). Aangespoord op de vraag te antwoorden zegt u dan dat u niet weet of dit arrestatiebevel gelinkt is aan uw reis naar Baherdar (CGVS, p. 14). Dergelijke vage verklaringen met betrekking tot dit arrestatiebevel en de reden waarom u na uw vertrek plots gezocht zou worden door de Ethiopische autoriteiten zijn weinig overtuigend.

U verklaart dat u deze kopie van het arrestatiebevel kan voorleggen omdat uw broer B. een kennis heeft bij de politie, die uw broer toeliet een foto te nemen van het document (CGVS, p. 13). Opvallend is evenwel dat u amper informatie heeft over deze kennis van uw broer. Gevraagd om over die politieman te vertellen, stelt u dat hij naar huis kwam met het papier en dat uw broer B. op dat moment aanwezig was. Hij vertelde uw broer dat u gezocht werd en liet de brief zien aan uw broer. B. maakte toen een foto omdat de originele brief niet aan de familie gegeven wordt.

Nogmaals gevraagd te vertellen over die kennis van uw broer bij de politie, geeft u enkel aan dat u hem niet kent maar dat het een kennis van uw broer is. Gevraagd wat u weet over deze kennis, stelt u dat u niets over hem weet. Gevraagd of uw broer u iets zei over deze man, over hoe hij hem kent of wat zijn naam is, zegt u dat u er niet naar gevraagd heeft en dat uw broer ook niets meer zei (CGVS, p. 14). Dat u geen enkele informatie heeft over de politieman die B. een kopie bezorgde van de arrestatiebrief, en zelfs niet eens naar hem geïnformeerd zou hebben, is opmerkelijk en doet verdere twijfels rijzen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ook uw verklaringen over de problemen die uw broer B. gehad zou hebben na uw vertrek uit de regio overtuigen niet. U geeft aan dat B. vervolgd wordt door de politie omwille van u (CGVS, p. 5). Gevraagd hoe uw broer vervolgd wordt en wat er precies gebeurde na uw vertrek, antwoordt u aanvankelijk naast de kwestie. Nogmaals gevraagd over de problemen van B. te vertellen, herhaalt u slechts dat hij vervolgd wordt door de politie. Aangespoord hier meer klaarheid over te scheppen, zegt u dat hij niet direct vervolgd wordt maar dat hij gevraagd wordt dingen over u te zeggen. Gevraagd om duidelijk te vertellen wat er precies gebeurd is, stelt u dat hij niet is gemarteld maar dat zijn bewegingen gecontroleerd worden. U geeft aan dit te weten omdat hij het u vertelde. Uw broer B. zou dit weten omdat hij weet heeft van het beleid in het land (CGVS, p. 5). Het hoeft geen betoog dat deze verklaringen uiterst vaag zijn en bijgevolg geenszins overtuigen. Een vijfde maal gevraagd concreet te vertellen wat er gebeurd is, stelt u plots dat hij op het politiekantoor geroepen werd en ondervraagd werd over u, wat nog maar weinig kan overtuigen (CGVS, p. 6). Hij heeft geen verdere problemen ondervonden, maar woont wel in angst (CGVS, p. 6). U heeft geen documenten die de oproeping van uw broer ondersteunen (CGVS, p. 6). Opmerkelijk is tevens dat u niet weet wanneer uw broer werd opgeroepen. U geeft aan dat u naar België kwam, waarna er een arrestatiebevel tegen u was. Uw broer zou hierna zijn opgeroepen door de politie (CGVS, p. 6). Gevraagd iets preciezer te zijn geeft u aan de datum niet te kennen. Gevraagd naar de maand waarin uw broer werd opgeroepen, geeft u aan die ook niet te weten. Dat u slechts na vijf vragen aangeeft dat uw broer werd opgeroepen, en over die oproeping vervolgens amper informatie blijkt te hebben, doet sterk twijfelen aan het feit of uw broer daadwerkelijk is opgeroepen. Het betreft hier een louter blote bewering van u kant, gezien u ze niet hard kan maken met bewijzen, en er ook niet in slaagt concreet te vertellen wat de politie precies zou weten van uw broer (CGVS, p. 6).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen met de Ethiopische overheid. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen.

Uw kebelekaart, uw geboorteakte, uw diploma's en de studieresultaten alsook de documenten die verband houden met uw tewerkstelling als klinisch verpleegkundige in de ziekenhuizen van Bati en Dessie die u voorlegt ter staving van uw aanvraag, vormen slechts een bewijs van uw identiteit en nationaliteit, waar verder niet aan getwijfeld wordt.

Wat betreft het arrestatiebevel dat u voorlegt dient te worden gewezen op het feit dat het document een kopie betreft waarvan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan. Dit document is bijgevolg niet in staat uw eerder ongelooftwaardig bevonden verklaringen te herstellen.

Wat betreft de documenten met betrekking tot uw politiek engagement bij het EDP – uw lidkaart, de betalingsbewijzen van het lidgeld en de brief in verband met uw engagement – dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw politiek engagement tijdens het gehoor geenszins overtuigden. Documenten hebben een ondersteunende functie en zijn niet van die aard dat ze ongelooftwaardige verklaringen volledig kunnen herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 27 december 2017 in een eerste middel een schending aan van *“artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”)”*.

Verzoekster voert aan dat zij ernstige bedreigingen heeft ondergaan in Ethiopië en dat ze door de overheden gezocht wordt omwille van haar lidmaatschap in de Ethiopian Democratic Party (EDP).

In het verzoekschrift wordt opgemerkt dat verschillende bronnen het *“uitdrukkingsrecht sterk beperkt tot onbestaand is in Ethiopië”*. Verzoekster haalt aan dat het Australian Department of Foreign Affairs (DFAT), *“Country Information Report, Ethiopia”*, van 28 september 2017 (zie in bijlage UK Home Office, *“Country Policy and Information Note, Ethiopia: Opposition to the government”*, Version 2.0e October 2017, p. 39), alsook het aan het administratief dossier toegevoegde rapport van het UK Home Office, dit bevestigt. Verzoekster meent dat deze informatie overeen komt met haar verklaringen over haar vrees om gearresteerd en mishandeld te worden ingeval van terugkeer naar Ethiopië.

Verzoekster haalt tevens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan en verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hieromtrent.

Verzoekster voert verder aan dat haar de subsidiaire bescherming dient toegekend te worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

In een tweede middel voert verzoekster in haar verzoekschrift een schending aan van de *“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna “Handvest”)”*.

Waar de commissaris-generaal verzoekster verwijt dat zij zich de namen van de andere oppositiepartijen niet herinnert, stelt verzoekster dat zij ongeveer anderhalf jaar in België is, dat ze erg gestresseerd was en dat ze sommige vragen van de *“protection officer”* moeilijk begreep.

Ze stelt dat hetzelfde geldt voor de vraag over de partij die in 2015 van de verkiezingen werd uitgesloten en dat dit zich bovendien meer dan twee jaar geleden heeft voorgedaan. Zij stelt daarnaast dat, hoewel zij zich politiek engageerde, zij dit deed in haar vrije tijd en geen professioneel politicus of politiek expert was.

Waar de commissaris-generaal verzoekster verwijt dat ze de oppositie partij waarvan de leider gearresteerd werd, anders benoemde (Oromia in plaats van Oromo Federalist Congress), stelt verzoekster dat deze partij hoofdzakelijk politieke steun krijgt uit de Oromia regio en de partij ten dele beschouwd wordt als de partij van de Oromia. Zij stelt voorts dat ze de correcte naam van de partij wel wist, doch dat stress haar ertoe aanzette om deze verkorte benaming te noemen.

Verzoekster haalt vervolgens aan dat de commissaris-generaal haar verwijst dat ze *“als redenen waarom haar partij de resultaten van de verkiezingen niet aanvaardden, de uitlegging van haar partij op de website “Africa news and analysis” niet noemt.”*. Verzoekster benadrukt dat *“dit een subjectieve en strenge appreciatie is, sinds de artikelen op deze website door experts over politiek en veiligheid in Africa geschreven worden, onder anderen, door intellectuele. Deze artikelen worden geschreven door onderzoekers van het Institut for Security Studies, een in de internationale politiek intellectuele milieu hoog aangezien instituut, gebaseerd in Zuid-Afrika. De gemiddeld, of normaal Ethiopiër heeft dus geen toegang tot deze bron, deze website is geen referentie in Ethiopië.”*.

Verzoekster beklemtoont dat zij het over de oneerlijkheid van de verkiezingen had, over de partijdige organisatie van het verkiezingssysteem en dat zij veel details heeft gegeven over haar partij (EDP).

Verder haalt verzoekster aan dat de commissaris-generaal haar verwijt dat de vraag over hoe verzoekster aan ledenwerving deed meermaals diende herhaald te worden. Verzoekster stelt dat zij de zin van de vragen van de "protection officer" niet begreep. In het verzoekschrift wordt opgemerkt dat uit het gehoorverslag inderdaad blijkt dat verzoekster de concrete vragen van de "protection officer" niet begreep. Wanneer de "protection officer" verzoekster de vraag stelde hoe zij aan ledenwerving deed, stelt verzoekster dat zij niet begreep dat de "protection officer" een concreet antwoord wilde. *"De eerste en tweede keer dat de PO de vraag stelde 'Hoe deed u dat ledenwerving?' en 'En nu concreet, hoe doet u dat?' verstond verzoekster in de zin van 'hoe kon u mensen overtuigen', en niet als 'hoe deed u ledenwerving in de praktijk'. Dit blijkt duidelijk uit zijn antwoord ('alle mensen hekel een hekel aan de huidige partij, vooral in mijn werkomgeving- mensen in mijn leeftijd, de jeugd in alle mogelijkheden die ik heb'). Ze heeft ook verklaart dat de ledenwerving deed en actief was voor de EDP na haar voltijds baan, en dat ze individuele mensen van haar omgeving over de EDP vertelde, het was dus afhankelijk van haar dagelijks programma, indien ze tijd had om met iemand tijd te spenderen, ook van waar ze na haar baan toe wilde... Er was dus geen systematisch manier om ledenwerving te doen, het hing van de omstandigheden af en van de person aan wie ze over de partij vertelde."*

Waar de commissaris-generaal meent dat verzoeksters verklaringen over het arrestatiebevel niet kunnen overtuigen, betoogt verzoekster dat *"de Commissaris in Ethiopië dezelfde rechts processen en legale garanties verwacht als in België"* en dat *"Ethiopië een autocratisch land is, geleid met ijzeren hand door een enige partij, waar uitdrukking rechten onbestaand zijn (bijzonders in periodes van verkiezingen), en waar mensen beschouwt als ondersteuners van de oppositie lastig gevallen worden, willekeurig gearresteerd en mishandeld worden."*

Verzoekster haalt tevens aan dat het *"feit dat verzoekster een ondersteuner van de EDP is (in een kleine stad, Dessie, waar de meeste mensen elkaar kennen), en voor hen actief is, gekoppeld aan haar aanwezigheid in een stad waar heftige -verbodene- protesten tegen de regering aan de hand waren, is genoeg voor de regering om haar als een bedreiging te beschouwen en haar laten arresteren voor beweert overtreding van de wet. Verzoekster heeft duidelijk verklaard dat er geen reden nodig is om iemand te arresteren tijdens de verkiezingen (CGVS p15). De arrestatiebevel kwam bovendien niet 3 maanden na de reis van verzoekster naar Baherdar, maar eerder een of een en halve maand later (van juli/augustus 2016 tot september/oktober 2016)."*

Aangaande de vaststelling van de commissaris-generaal dat het opmerkelijk is dat *"verzoekster zich niet informeerde over de kennis van haar broer die politiemann is die de arrestatiebevel naar hun huis bracht"*, geeft verzoekster aan te hebben verklaard *"dat de politie alleen de rol van de postman spelt, dat de arrestatie bevel van de justitie komt (CGRA p13), en het was dus niet pertinent voor haar om vragen te stellen over deze kennis van haar broer. Bovendien was ze gechoqueerd, en ze vroeg dus niet verder informatie aan haar broer over deze politiemann."*

Waar de commissaris-generaal meent *"dat de verklaringen van verzoekster betreffend de problemen van haar broer wegens haar niet overtuigen"*, wijt verzoekster dit aan het volgende: *"wanneer gevraagd hoe haar broer weet dat zijn bewegingen gecontroleerd zijn, verzoekster verklaarde dat haar broer het beleid van het land kent. Dit betekent dat het niet ongewoon is dat de regering iemand verdacht om banden met een lid van de oppositie te hebben bewaken laat. In de context van de verkiezingen, menen we dat dit niet verbaasd, en dat de verklaringen van verzoekster erover dus niet vaag of ongeloofwaardig zijn. Verder verwijt de Commissaris ook dat toen een "vijfde maal gevraagd concreet te vertellen wat er gebeurd is, stelt u plots dat hij op het politiekantoor geroepen werd en ondervraagd werd". Echter, meldde verzoeker dat haar broer ondervraagd werd al eerder, en niet alleen nadat ze een "vijfde keer" gevraagd werd. Ze heeft het al op p5 gemeld, dus voordat ze preciseerde dat hij opgeroepen werd et op deze aanleiding ondervraagd werd."*

In hoofddorde vraagt verzoekster om de bestreden beslissing te hervormen en verzoekster te erkennen als vluchteling. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoekster de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *"UK Home Office, Country Policy and Information Note, Ethiopia: Opposition to the government, Version 2.0e October 2017, p39"*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart dat zij ernstige bedreigingen heeft ondergaan in Ethiopië en dat ze gezocht wordt door de Ethiopische autoriteiten omwille van haar actief lidmaatschap van de Ethiopian Democratic Party (EDP).

2.4.2. Verzoekster maakt haar voorgehouden politiek engagement niet aannemelijk, nu (i) het gegeven dat verzoekster zich bij de EDP – en niet bij een andere oppositiepartij – aansloot, omdat *“Ik weet waar ze zitten, hun kantoor was vlakbij mijn huis”*, getuigt van geen minimale doordachte en weloverwogen politieke keuze (gehoorverslag van het CGVS van 2 oktober 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 8); (ii) verzoekster niet in staat is om enige andere oppositiepartij bij naam te noemen (*“Er zijn veel oppositiepartijen (...) Hmmm, ik vergat het (...) (stilte) ik kan het me niet meer herinneren”*, CGVS-verslag, p. 8); (iii) verzoekster niet kan aangeven welke partijen werden uitgesloten van verkiezingsdeelname in 2015, hoewel zij beleidsdeelname van de verschillende oppositiepartijen aanduidt als belangrijk agendapunt van haar partij, de EDP (CGVS-verslag, p. 8); (iv) verzoekster vermeldt dat Merera Gudina werd opgepakt, doch verkeerdelijk en herhaaldelijk stelde dat hij leider van de partij *“Oromiya”* is (CGVS-verslag, p. 14), terwijl hij voorzitter van het Oromo Federalist Congress is (Africanews *“Oromo leader Merera Gudina: the Biggest victim of Ethiopia state of emergency”*); (v) verzoekster slechts vaag kan aangeven wat de streefdoelen van haar partij zijn (CGVS-verslag, p. 8). Hieruit kan enkel afgeleid worden dat verzoekster geenszins bekend is met de politieke situatie in Ethiopië, zelfs niet van haar beweerdelijke eigen politieke partij.

2.4.3. Waar verzoekster aanvoert dat ze anderhalf jaar in België is, dat ze erg gestresseerd was en dat ze sommige vragen van de *“protection officer”* moeilijk begreep, kan dit haar beknopte, deels foutieve en ondoorleefde antwoorden niet verschonen. Wat betreft de door verzoekster aangevoerde stress merkt de Raad op dat verzoekster, noch haar advocaat tijdens het verhoor gewag heeft van een dermate psychische problematiek dat verzoekster niet in staat zou zijn om de vragen over de onderwerpen die ze zelf aanbrengt naar behoren te kunnen beantwoorden. Daarenboven brengt elk gehoorgesprek stress en emoties met zich mee en houdt de *“protection officer”* hiermee rekening. Stress is aldus geen aannemelijke verklaring voor verzoeksters gebrekkige kennis van het Ethiopische politieke landschap. Ook waar verzoekster stelt dat ze de zin van de vragen van de *“protection officer”* niet begreep, merkt de Raad op dat dit niet kan blijken uit het gehoorverslag. Bovendien werd aan verzoekster bij de aanvang van het gehoor uitdrukkelijk uitgelegd dat zij het onmiddellijk moest zeggen indien zij een vraag niet begreep (CGVS-verslag, p. 2). Op het einde van het gehoor liet verzoekster daarenboven ondubbelzinnig het volgende optekenen: ***“Heeft u mijn vragen goed begrepen vandaag?”***, *“Alles was duidelijk”* (CGVS-verslag, p. 17).

Verder kreeg zij de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de dossierbehandelaar en haarzelf (CGVS-verslag, p. 18). Verzoeksters advocaat maakte evenmin enige opmerking.

Ook het argument dat verzoekster reeds anderhalf jaar in België verblijft, kan haar onwetendheid niet verschonen. Wel integendeel, indien verzoekster werkelijk politiek geëngageerd was, dan kan van haar verwacht worden dat zij de situatie in Ethiopië ook op heden nog zou opvolgen en aldus wel degelijk nog steeds op de hoogte zou zijn van de verschillende politieke partijen, *quod non*.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat, hoewel zij zich politiek engageerde, zij dit deed in haar vrije tijd en geen professioneel politicus of politiek expert was. De Raad kan slechts opmerken dat ook niet-professionele politieke activisten redelijkerwijs uitgebreid op de hoogte zijn van de verscheidene politieke actoren, standpunten en praktijken. De Raad ziet niet in waarom verzoekster zich politiek zou engageren indien ze weet waarom ze een bepaalde partij verkiest en voorts niets weet over de politieke inhoud ervan noch van de belangrijke politieke leiders.

2.4.4. Verzoeksters voorgehouden politieke profiel en actief lidmaatschap van de EDP wordt voorts ondergraven, nu verzoekster slechts op algemene nietszeggende wijze het standpunt van de EDP ten opzichte van de laatste verkiezingen in 2015 kan duiden. Verzoekster geeft slechts oppervlakkig aan dat de verkiezingen niet eerlijk gehouden werden (CGVS-verslag, p. 9) en dat er een oneerlijk systeem werd gehanteerd (CGVS-verslag, p. 10). Zij weet deze redenen echter niet concreet toe te lichten. Nochtans gaf de EDP aan op de site "*Africa News and Analysis*" dat ze de verkiezingen niet aanvaardde omdat de kandidaten lastig gevallen, ontslagen en omgekocht werden, omdat er in de week voorafgaand aan de verkiezingen zware censuur was in de media en omdat er op de dag zelf posters van de Ethiopian People's Revolutionary Democratic Front (EPRDF) werden uitgehangen in stemlokalen, er militairen aanwezig waren en de stembussen gevuld werden nog voor het stemmen begon (Country Information and Policy Note "*Ethiopia: Opposition to the government*" van december 2016, p. 34). Verzoekster is hiermee volslagen onbekend.

Verzoekster benadrukt in haar verzoekschrift dat "*dit een subjectieve en strenge appreciatie is, sinds de artikelen op deze website door experten over politiek en veiligheid in Africa geschreven worden, onder anderen, door intellectuele*". Daargelaten dat de loutere bewering dat de artikelen op deze website enkel door intellectuelen worden gelezen en dat een gewone actieve Ethiopiër hier geen toegang toe heeft, betreft dit een algemene niet onderbouwde uitspraak over de Ethiopische politieke situatie. Nog daargelaten dat het verzoekschrift gaat eraan voorbij dat verzoekster een 'intellectuele' is nu ze een bachelor geneeskunde bezit, vier jaar studeerde aan de Alkan Universiteit in Dessie en voor haar vertrek werkzaam was in een ziekenhuis, kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster hoe dan ook op de hoogte is van het standpunt van haar partij ten aanzien van de praktijken tijdens de verkiezingen. Indien verzoekster werkelijk politiek actief was bij de EDP, dan zou zij uitvoerig de redenen kunnen beschrijven waarom haar partij de verkiezingen niet aanvaardde, nu deze redenen los staan van de media die deze publiceren.

2.4.5. Verzoekster verklaarde nog dat zij aan ledenwerving deed voor de EDP en mensen vertelde over de partij en het programma (CGVS-verslag, p. 14). Gezien hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeksters kennis over de streefdoelen van haar partij en over het politieke landschap in Ethiopië beperkt is, is het geheel ongeloofwaardig dat verzoekster aan ledenwerving zou doen voor de EDP. Immers, als ledenwerfer kan van verzoekster verwacht worden dat zij haar partij en de standpunten grondig zou kunnen toelichten om mensen ervan te overtuigen lid te worden, *quod non*. Ook verzoeksters ontwijkende en wijzigende verklaringen over hoe zij precies tewerk ging om leden te werven (CGVS-verslag, p. 14), getuigen er slechts van dat verzoeksters verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten.

2.4.6. Waar verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat zij ook in dit verband de zin van de vragen van de "*protection officer*" niet begreep, merkt de Raad opnieuw op dat dit niet kan blijken uit het gehoorverslag (CGVS-verslag, p. 14). Nochtans werd aan verzoekster bij de aanvang van het gehoor uitdrukkelijk uitgelegd dat zij het onmiddellijk moest zeggen indien zij een vraag niet begreep (CGVS-verslag, p. 2). Op het einde van het gehoor liet verzoekster daarenboven ondubbelzinnig het volgende optekenen: "**Heeft u mijn vragen goed begrepen vandaag?**", "*Alles was duidelijk*" (CGVS-verslag, p. 17). Verder kreeg zij de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de dossierbehandelaar en haarzelf (CGVS-verslag, p. 18). Verzoeksters advocaat maakte evenmin enige opmerking.

2.4.7. Gezien geen geloof gehecht wordt aan verzoeksters politieke profiel en vermeende actief lidmaatschap bij de EDP, kan evenmin worden aangenomen dat verzoekster sinds haar vertrek uit Ethiopië gezocht zou worden door de Ethiopische autoriteiten. Bovendien was verzoekster (en haar moeder) in staat om met haar eigen paspoort en visum legaal uit Ethiopië te vertrekken en kan niet worden ingezien waarom zij na haar vertrek uit Ethiopië plots werd gezocht door de Ethiopische autoriteiten. Verzoekster kan dit evenmin toelichten. Immers, wat betreft het door verzoekster neergelegde arrestatiebevel stelt zij dat dit het gevolg is van een reis naar Baherder in hamle 2008 EK (juli/augustus 2016), waar op dat moment betogingen aan de gang waren (CGVS-verslag, p. 11-12, p. 14). Het arrestatiebevel dateert nochtans van meskerem 2009 (september/oktober 2016). Bovendien verklaart verzoekster niet te hebben deelgenomen aan de betogingen in Baherder (CGVS-verslag, p. 11-12), vermeldt zij nergens in aanraking te zijn gekomen met de autoriteiten tijdens haar reis naar Baherder en wordt nergens in het arrestatiebevel melding gemaakt van de betogingen in Baherder. Hiermee geconfronteerd, verklaarde verzoekster uiteindelijk dat ze niet weet of dit verband houdt met haar reis naar Baherder (*"Het kan ene link hebben of niet, dat weet ik niet - ik snap het ook niet"*, CGVS-verslag, p. 14). Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk gezocht zou worden door de Ethiopische autoriteiten.

2.4.8. Waar verzoekster betoogt dat *"de Commissaris in Ethiopië dezelfde rechts processen en legale garanties verwacht als in België"* en dat *"Ethiopië een autocratisch land is, geleid met ijzeren hand door een enige partij, waar uitdrukking rechten onbestaand zijn (bijzonders in periodes van verkiezingen), en waar mensen beschouwt als ondersteuners van de oppositie lastig gevallen worden, willekeurig gearresteerd en mishandeld worden."*, kan dit niet blijken uit de bestreden beslissing. Hoe dan ook neemt dit niet weg dat verzoekster niet kan aanduiden waarom de Ethiopische autoriteiten haar opeens zouden zoeken.

2.4.9. Voor zover al geloof wordt gehecht aan verzoeksters beweerde politieke profiel en problemen met de Ethiopische autoriteiten als gevolg hiervan – *quod in casu non* – maakt verzoekster de problemen die haar broer B. zou gehad hebben met de politie omwille van verzoekster (CGVS-verslag, p. 5) evenmin aannemelijk. Zo legt verzoekster ontwijkende en vage verklaringen af omtrent de vermeende problemen van haar broer B. (CGVS-verslag, p. 5-6). Verzoekster kon amper informatie geven over de oproeping van haar broer door de politie en weet evenmin concreet aan te geven wat de politie dan precies wou van haar broer. Dergelijke vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoeksters beweringen hieromtrent.

2.4.10. Het bij het verzoekschrift neergelegde (deel van) het rapport van UK Home Office *"Country Policy and Information Note, Ethiopia: Opposition to the government, Version 2.0e October 2017"* kan verzoeksters vrees voor vervolging niet aantonen. Het rapport beschrijft immers de algemene situatie in Ethiopië. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe in gebreke.

2.4.11. De door verzoekster op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Verzoeksters kebelekaart, haar geboorteakte, doopcertificaat, diploma's, studieresultaten en documenten die verband houden met verzoeksters tewerkstelling als klinisch verpleegkundige, vormen het bewijs van haar identiteit en nationaliteit en werkzaamheden, wat niet ter discussie staat.

Wat betreft de kopie van het arrestatiebevel werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoekster niet in staat was de inhoud ervan toe te lichten, noch te verklaren waarom zij opeens gezocht zou worden. Ook het arrestatiebevel zelf is geenszins specifiek: *"she is allegedly accused of a crime that she had ever tried to destroy the constitution by violence"* en bovendien kan niet worden ingezien hoe verzoekster haar land legaal kan verlaten wanneer ze een gevaar voor de staat wordt beschouwd. Het stuk betreft slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde relatief is nu deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk.

Verzoeksters documenten met betrekking tot haar politiek engagement bij de EDP – haar lidkaart, de betalingsbewijzen van het lidgeld en de brief in verband met haar engagement – kunnen bovenstaande appreciatie omtrent verzoeksters ongeloofwaardig politiek profiel niet wijzigen.

Bovendien is het perfect mogelijk dat verzoekster lidgeld betaalde aan de EDP wat nog niet betekent dat ze een actief lid was van de EDP en hierom vervolgd zou worden door de Ethiopische autoriteiten, zoals hierboven werd vastgesteld. Bovendien gaf verzoekster aan dat de EDP een legale partij is (vragenlijst CGVS, punt 3.3; CGVS-verslag, p. 9). Wat betreft de brief in verband met haar engagement heeft deze geen officieel, noch objectief karakter, zodat de bewijswaarde ervan slechts relatief is. Bovendien worden in deze brief activiteiten aan verzoekster toegeschreven, waarvan zij zelf geen melding van heeft gemaakt tijdens haar gehoor. Het kan dan ook bezwaarlijk verzoeksters verklaringen ondersteunen.

2.4.12. Waar verzoekster in het verzoekschrift rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhaalt, gaat zij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedenterwerking heeft.

2.4.13. Waar verzoekster een schending van artikel 13 van het EVRM aanvoert, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er *in casu*, enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeksters, dient te worden vastgesteld dat verzoekster gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

2.4.14. Verzoekster voert een schending van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie aan.

Artikel 41 luidt als volgt:

“Recht op behoorlijk bestuur

“1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.

2. Dit recht behelst met name:

- het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen, (...).”

Het Recht om gehoord te worden zoals bepaald in artikel 41(2) van het Handvest, is gezien wat wordt gesteld in artikel 41(1) van het Handvest beperkt tot *“de instellingen en organen van de Unie”*.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ) heeft echter steeds gewezen op *“het belang van het recht om te worden gehoord en op de zeer ruime strekking ervan in de rechtsorde van de Unie, waar het heeft geoordeeld dat dit recht van toepassing is in iedere procedure die tot een bezwarend besluit kan leiden”* (HvJ 1 juni 2011, C-277/11, *“M. M. t. Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ierland”*, ptn. 81-85). Volgens het Hof, het recht om gehoord te worden *“echter wel integraal deel uit van de eerbiediging van de rechten van verdediging, dat een algemeen beginsel van Unierecht is”* (HvJ, 8 maart 2013, C-166/13, *“Mukarubega t. Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis, Frankrijk”*, ptn. 44-45).

Hoe dan ook, kan de Raad niet inzien hoe het hoorrecht kan geschonden zijn nu verzoekster wel degelijk werd gehoord zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Bovendien is dit verzoekster bekend met het CGVS-verslag dat aan het administratief dossier is toegevoegd en waaruit ze in het verzoekschrift citeert.

2.4.15. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. In de mate dat verzoekster aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK